

ORDIN nr. 544 din 21 iunie 2013 privind metodologia de calcul al încărcăturii optime de animale pe hectar de pajiște

Forma sintetică la data 14-feb-2014. Acest act a fost creat utilizând tehnologia SintAct®-Acte Sintetice. SintAct® și tehnologia Acte Sintetice sunt mărci înregistrate ale Wolters Kluwer.

Văzând Referatul de aprobare nr. 78.030 din 31 mai 2013 al Direcției generale politici agricole și strategii, având în vedere prevederile art. 9 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. [34/2013](#) privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. [18/1991](#),

în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. [73/2009](#) al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. [1.290/2005](#), (CE) nr. [247/2006](#), (CE) nr. [378/2007](#) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. [1.782/2003](#), cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de prevederile art. 27 alin. (13) și ale anexei V din Regulamentul (CE) nr. [1.974/2006](#) al Comisiei din 15 decembrie 2006 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. [1.698/2005](#) al Consiliului privind sprijinul pentru dezvoltarea rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR),

în temeiul art. 7 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. [725/2010](#) privind reorganizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și a unor structuri aflate în subordinea acestuia, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1

(1) Pentru contractele încheiate potrivit art. 9 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. [34/2013](#) privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. [18/1991](#) se asigură o încărcătură optimă de animale pe hectar, calculată conform metodologiei din prezentul ordin.

(2) Prevederile prezentului ordin nu se referă la ariile naturale protejate.

(3) Stabilirea încărcăturii optime a numărului de animale pe pajiști reglementează relațiile ce țin de desfășurarea activităților de utilizare durabilă a pajiștilor în scopul producției.

(4) Cerința principală de management al pajiștilor o reprezintă păstrarea compoziției floristice, a ratei de creștere a plantelor și de randament al pajiștilor, pentru a asigura cerințele nutriționale ale animalelor.

(5) Pentru refacerea vegetației înainte de următorul ciclu de pășunat, gestionarea pajiștilor permanente se face prin asigurarea perioadei de odihnă adecvată după pășunat.

Art. 2

Scopul prezentului ordin îl constituie:

- a) reglementarea activităților de protecție și utilizare durabilă a pajiștilor;
- b) crearea condițiilor de creștere a productivității pajiștilor;
- c) conservarea compoziției floristice;
- d) asigurarea cu furaje a animalelor în scopul obținerii unei producții animaliere calitative și cantitative.

Art. 3

În sensul prezentului ordin, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) capacitate de pășunat - populația maximă pe care o pajiște o poate susține pe termen nelimitat; numărul de animale care pot fi hrănite pe întreg sezonul de pășunat de pe 1 ha de pajiște la care se cunoaște producția de furaje disponibilă;

b) ciclu de pășunat - numărul de zile în care animalele pășunează efectiv pe o suprafață de pajiște, precum și timpul scurs de la scoaterea animalelor de pe teren și până la reintroducerea lor la pășunat pe aceeași suprafață;

c) încărcătură optimă - numărul de UVM/ha calculat în funcție de producția vegetală și cerințele nutriționale ale animalelor fără a produce daune compoziției floristice și faunei sălbatice;

d) palatabilitate - preferințele alimentare innăscute sau dobândite ale animalelor pentru consumul selectiv al plantelor în funcție de conținutul în substanțe nutritive, arome, toxine etc.;

e) pășunat excesiv (suprapășunat) - expunerea plantelor de pe pajiști la pășunat intensiv pentru perioade lungi de timp sau fără perioade de odihnă suficiente, care conduce la reducerea utilității, productivității și biodiversității pajiștilor;

f) subutilizare - utilizarea unei pajiști cu o încărcătură de animale mai mică de 0,3 UVM/ha;

g) utilizare durabilă - gospodărirea pajiștilor astfel încât să permită menținerea biodiversității, creșterea productivității, capacitatea de regenerare, vitalitatea lor.

Art. 4

- (1) Pentru a realiza utilizarea optimă, durabilă, a pajiștilor, managementul pășunatului se face:
- a) cu un număr suficient de animale pentru a utiliza pe deplin masa verde disponibilă și asigurarea cerințelor nutriționale ale animalelor;
 - b) prin organizarea pășunatului continuu sau pe tarlale;
 - c) cu respectarea timpului de începere a pășunatului înainte de uscarea primei frunze care apare la speciile necesare pentru pășunat;
 - d) prin asigurarea monitorizării pășunatului și oprirea acestuia înainte de a se ajunge la limitele critice pentru plante, înălțime minimă și grad de acoperire a solului;
 - e) prin evaluarea cu precizie a perioadei de odihnă înainte de următoarea perioadă de pășunat, prin monitorizarea ratelor de creștere a ierburilor.
- (2) Numărul de animale care pășunează este influențat de rata de creștere a plantelor, de tirana suplimentară și de cerințele nutritive ale fiecărei specii și categorii de animale.
- (3) Deciziile cu privire la numărul de animale care pasc se stabilesc în funcție de:
- a) rata anuală de creștere a plantelor și curba de variație din anii anteriori;
 - b) variabilitatea de creștere a pajiștii, pe bază de date istorice și meteorologice;
 - c) necesarul de furaje pentru fiecare categorie de animale și stare fiziologică.

Art. 5

- (1) Planificarea succesiunii de pășunat a tarlalelor se face astfel încât pajiștea să rămână în limitele productive stabilite cantitativ și calitativ.
- (2) Pentru a preveni reducerea potențialului productiv al pajiștii și afectarea calității acesteia se planifică pășunatul tuturor tarlalelor.
- (3) Pentru prevenirea pășunatului excesiv, care conduce la reducerea ratei de refacere a pășunii, scăderea producției de iarbă și a cantității de iarbă consumată de animale în ciclurile următoare de pășunat, trebuie să se asigure o densitate optimă pe întreaga suprafață.
- (4) Orice nerespectare în gestionarea pajiștilor produce reduceri cantitative și calitative de masă verde și crește riscul degradării pășunii.

Art. 6

- (1) Începerea pășunatului se face în funcție de condițiile pedoclimatice și de gradul de dezvoltare a covorului ierbos.
- (2) Se evită începerea pășunatului prea devreme, care poate afecta perioada de regenerare, sănătatea și supraviețuirea plantelor.
- (3) Perioada de pășunat se va încheia în luna noiembrie, la o dată stabilită în funcție de evoluția temperaturilor și regimul precipitațiilor.
- (4) Data începerii și încheierii pășunatului, precum și modul de organizare a pășunatului, continuu sau pe tarlale, se stabilesc prin hotărâre a consiliului local.

Art. 7

- (1) Utilizatorii de pajiști au obligația să respecte încărcătura minimă de animale pe hectar de 0,3 UVM.
- (2) La densități sub nivelul minim stabilit, animalele consumă selectiv plantele, promovează performanțe economice individuale, dar acest fapt nu conduce la productivitate maximă de produse animaliere pe hectar.
- (3) Încărcătura redusă de animale pe pajiște conduce la:
- a) potențialul economic al pajiștii nu este pe deplin realizat;
 - b) pajiștilor care nu sunt utilizate li se modifică compoziția floristică și le scade productivitatea prin reducerea plantelor palatabile și cu valoare nutritivă ridicată;
 - c) unele specii de plante furajere dorite pot fi înlocuite de altele fără valoare nutritivă;
 - d) biodiversitatea se reduce datorită pășunatului redus
- (4) Depășirea încărcăturii optime de animale pe pajiște conduce la:
- a) performanțe economice și productive reduse ale animalelor;
 - b) furaje de calitate inferioară și cantitate redusă;
 - c) înlocuirea plantelor furajere palatabile, cu valoare nutritivă mare, cu specii mai puțin valoroase;
 - d) productivitate redusă;
 - e) apariția și creșterea gurilor în zonele de pășunat preferate;
 - f) creșterea costurilor cu furajarea suplimentară;
 - g) îmbogățirea focalizată cu fertilizanți prin eliminarea dejecțiilor de către animale;

- h)** introducerea de alte specii de plante competitive care nu cresc în mod tradițional în zonă, provenite de la furajarea suplimentară cu fân sau alte semințe;
- i)** distrugerea vegetației și a texturii solului prin călcarea de către animale și prin transportul de furaje suplimentare.

Art. 8

- (1)** Capacitatea de pășunat se estimează pe baza producției medii de masă verde obținută în anii anteriori, ținând cont de fertilitatea solului, condițiile meteorologice și compoziția floristică a covorului vegetal.
- (2)** Numărul de animale (UVM/ha) trebuie să fie suficient pentru a asigura utilizarea maximă a producției de masă verde, menținând în același timp sustenabilitatea pe termen lung a pajiștii.
- (3)** Utilizatorul înregistrează în registrul exploatației suprafața totală de pajiști permanente și numărul mediu anual de unități de vită mare menținut în exploatație, pentru a calcula densitatea pe unitatea de suprafață a animalelor.

Art. 9

- (1)** Pentru buna gestionare a pajiștilor pășunatul se realizează la o densitate optimă de animale.
- (2)** Pentru determinarea producției se folosește metoda directă a cosirilor repetate.
- (3)** Se calculează producția de masă verde/ha a pajiștii (P) prin însumarea producțiilor obținute la fiecare ciclu de pășunat:
$$P = P_1 + P_2 + \dots + P_n$$
- (4)** După ce animalele părăsesc tarlalele, se determină prin cosire și cântărire restul de masă verde/ha rămasă neconsumată (R) de pe pajiște:
$$R = R_1 + R_2 + \dots + R_n$$
- (5)** Calcularea cantității totale de furaje disponibile/ha de pajiște (P.d.) se face prin diferența:
$$\text{P.d. (kg/ha)} = P - R,$$

în care:
P - producția de masă verde a pajiștii (kg/ha);
R - restul de masă verde rămasă neconsumată (kg/ha).

Art. 10

- (1)** Încărcătura optimă de animale (I.A.) sau capacitatea de pășunat se definește prin numărul de animale care pot fi hrănite pe întreg sezonul de pășunat de pe 1 ha de pajiște, la care se cunoaște producția de furaje disponibilă, și se stabilește conform formulei:
$$\hat{I}.A. = P.d. + (C.i. \times Z.p.),$$

în care:
Î.A. - încărcătura cu animale/ha de pajiște, exprimată în UVM/ha;
Rd. - producția disponibilă de masă verde - kg/ha;
Z.p. - număr de zile de pășunat într-un sezon;
C.i. - consum zilnic de iarbă - kg/UVM.
[necesarul zilnic pentru 1 UVM este de 65 kg de masă verde sau ~ 13 kg (65:5) substanță uscată (SU)]
- (2)** Conversia animalelor în UVM se face conform coeficienților prevăzuți în tabelul din anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.
- (3)** Durata de pășunat este de minimum 180 de zile în zona de câmpie și de minimum 90 de zile în etajul subalpin și alpin.

Art. 11

- (1)** Pentru o utilizare rațională, pajiștile se împart în unități de exploatare (U.Ex.) care ulterior se împart în tarlale.
- (2)** Unitatea de exploatare reprezintă o suprafață de pajiște care asigură necesarul de masă verde pentru o grupă de animale pe întregul sezon de pășunat.
- (3)** Suprafața unei unități de exploatare se calculează conform formulei:
$$U.Ex. = N + P.d.,$$

în care:
N - necesarul de masă verde al grupei de animale care pășunează pe întregul sezon;
P.d. - producția disponibilă a pajiștii (kg/ha masă verde).
- (4)** Suprafața unității de exploatare rezultată din calcul se majorează cu 10 până la 20 % pentru a crea o rezervă de furaje în situația în care producția estimată nu se realizează datorită secetei.

Art. 12

(1) Stabilirea numărului de tarlale este necesară pentru a controla densitatea animalelor erbivore și pentru a lăsa timp suficient pentru refacerea completă a vegetației până la următorul pășunat.

(2) Pentru stabilirea numărului de tarlale se face raportul între durata de refacere a pajiștii și durata pășunatului pe o tarla:

$$N.t. = D.r. + D.p.,$$

în care:

N.t - numărul de tarlale;

D.r. - durata de refacere a pajiștii (pentru regenerarea plantelor), cu variații cuprinse între 24 și 50 zile, în funcție de numărul ciclului de pășunat, condițiile meteorologice, altitudine, tipuri de plante etc.;

D.p. - durata de pășunat pe o tarla cu variații cuprinse între 3 și 6 zile.

(3) Numărul de tarlale se majorează cu 1-2, reprezentând tarlalele care se scot anual prin rotație de la pășunat, pentru aplicarea metodelor de îmbunătățire.

Art. 13

(1) Mărimea tarlalei depinde de producția disponibilă de masă verde/ha (P.d.) de tarla, necesarul de furaje al animalelor și de numărul de zile de pășunat.

(2) După determinarea numărului de tarlale, se ajustează numărul de zile de pășunat pentru a permite o durată optimă de refacere, în funcție de viteza de creștere a vegetației.

(3) La începutul sezonului de pășunat, când creșterea vegetației este rapidă, sunt necesare cel puțin 20 zile de odihnă, iar în ciclurile următoare sau în perioada de secetă sunt necesare cel puțin 30 zile de odihnă.

(4) Durata de refacere a vegetației după pășunat se stabilește în funcție de specia dominantă de plante valoroase, sol, precipitații, temperatură, condiții de secetă etc.

Art. 14

(1) Amplasarea gardurilor în vederea împărțirii pe tarlale a pajiștilor se va face conform schiței-hartă care cuprinde:

a) suprafețele care se vor supraînsămânța;

b) tarlalele situate pe pajiști permanente (pentru menținerea compoziției floristice printr-un pășunat rațional);

c) suprafețele cu pajiști anuale/temporare;

d) suprafețele utilizate ca fânețe;

e) terenurile fragile care sunt susceptibile la eroziune;

f) cursurile de apă, șanțurile, în care se pot infiltra nutrienți;

g) alte caracteristici naturale de peisaj.

(2) Gardurile temporare reprezintă un sistem eficient pentru pășunatul rațional al tuturor ierburilor, modalitate rapidă de a regla suprafața de pajiște la cerințele reale ale animalelor, de a păstra densitatea optimă a animalelor și pentru gestionarea corectă a cantității de masă verde consumată de către animale.

Art. 15

(1) Pentru a evita degradarea pajiștilor permanente se respectă următoarele reguli:

a) menținerea densității optime a animalelor stabilite pe baza producției vegetale;

b) reducerea numărului de animale când productivitatea pajiștilor scade;

c) reducerea numărului de animale pe pajiștile cu arbori, dacă este frecvent afectată coaja copacilor/copaci tineri/puiet.

(2) Pășunatul pe pajiștile de baltă, terenurile mlăștinoase, în zonele alpine și subalpine se face printr-un plan de management care cuprinde tehnici durabile de gestionare a pășunatului, prin pășunatul extensiv adaptat la productivitatea vegetației, pentru a reduce orice impact negativ asupra mediului.

(3) Se evită pășunatul cu un număr de animale care depășește capacitatea de pășunat pentru a preveni restricționarea creșterii speciilor de plante tipice zonei și care se înmulțesc prin autoînsămânțare, pierderea calității și a diversității vegetației naturale și semi-naturale.

Art. 16

Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Dumitru Daniel Botănoiu,

secretar de stat

ANEXĂ: Coeficienții de conversie a animalelor erbivore în UVM

Categoria de animale	Coeficientul de conversie	Capete/UVM
Tauri, vaci și alte bovine de mai mult de 2 ani, ecvidee de mai mult de 6 luni	1,0	1,0
Bovine între 6 luni și 2 ani	0,6	1,6
Bovine de mai puțin de 6 luni	0,4	2,5
Ovine	0,15	6,6
Caprine	0,15	6,6

Publicat în Monitorul Oficial cu numărul 386 din data de 28 iunie 2013

Forma sintetică la data 14-feb-2014. Acest act a fost creat utilizând tehnologia SintAct®-Acte Sintetice. SintAct® și tehnologia Acte Sintetice sunt mărci înregistrate ale Wolters Kluwer.